Τῇ 13ῃ Ἰουνίου 1908 Θεσσαλονίκη

Ἱερώτατον Ἀδελφόν

Ἐν βεβαιῶ ὑμῖν μετὰ ἀδελφικοῦ Κ. ἀσπασμοῦ ὅτι καὶ ὑμεῖς
τοῦ ἴδιου ἐμφορεῖσθε ἀγαθοῦ πνεύματος ὅπερ καὶ ἡμεῖς
ἐνδιαθέτως ἔχομεν ἐν ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾗ καὶ τοῦ πλησίον
ἀγαπῶντες ἐν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἐπιστολικῶς ἀσπαζόμεθα. ναὶ μὲν
ὅτι τοιοῦτοι ὄντες ἐγράφατε μοι περὶ ἀναγκαίων τινῶν ἐπιστολῶν
εἰς ποιμένας καὶ ποίμνια· πλὴν οὐ δύναμαι ἀγνοῆσαι τοῦτο
μὲ οὐδέλλειμμα, ὅτι ἐγκρίνατε τοιοῦτον, ὡς γόνιμον ὄντα πρὸς
τὸ σωτήριον ἔργον τοῦ ἱεροῦ ποιμένος καὶ οὐχὶ ἀπρόσφορον ἀφ' ἑαυτοῦ
ἀνάγκην τινὰ πρόφασιν ἔχοντα, ἐν ᾗ καὶ τὸν καιρὸν ἐμοὶ
τὸ ἔργον τοῦτο ἰδιαιτέρως ὅλην σωτήριον ἔχειν τὸ νοητὸν ἔμοιγε
μετὰ τοῦ συνεργοῦ τοῦτον ἐνεβρίθειν τοιοῦτον ἐχόντων τὴν πανάρετον
ὑπεξαίρεσιν ὅτι τοῦτο φόβητρόν τι ἐμοὶ γεγονὸς ἀεὶ ὅταν ἀνοσιουργεῖν
ἐπὶ τοῦτο ἔμελλον ἐπιτηδεύειν ἀεὶ τὴν χεῖρα τοῦ Κυρίου ἐπὶ τὸν ἐμὸν
ὦμον ἐπιτιθέντος ὅτι ἐμοὶ ἐπιτιθέντος ἐπὶ τὸν ἐμὸν ὦμον τὴν χεῖρα
τοῦ Κυρίου ἐπιτιθέντος ἐμοὶ ἐπὶ τὸν ἐμὸν ὦμον τὴν χεῖρα τοῦ Κυρίου
ἐπιτιθέντος ἐμοὶ ἐπὶ τὸν ἐμὸν ὦμον τὴν χεῖρα τοῦ Κυρίου ἐπιτιθέντος
ἐμοὶ ἐπὶ τὸν ἐμὸν ὦμον τὴν χεῖρα τοῦ Κυρίου ἐπιτιθέντος ἐμοὶ ἐπὶ τὸν
ἐμὸν ὦμον τὴν χεῖρα τοῦ Κυρίου ἐπιτιθέντος ἐμοὶ ἐπὶ τὸν ἐμὸν ὦμον
τὴν χεῖρα τοῦ Κυρίου ἐπιτιθέντος ἐμοὶ